

Ekfras – Tre dikter

I

Jag tvekade inte.

jag är änkan Judit
jag sköter mitt hus
ensam
med kraft sköter jag egendomen
övervakar allt

jag har skördat, tröskat
med styrka i slagen
ryckt, brutit och skäktat linet
sköljt tunga sängomhängen
i iskallt vatten vid klappbryggan
slaktat
med kniven höjd

nyss sjöng jag om dem
som hotade bränna, hugga
krossa våra nyfödda
våldta

Jag också
med list som min stamfar
med Ester och Jael bakom mig
med våld och svärd
med noga uttänkt plan
med Abra vid min sida
färgades sängen av hans blod

Jag gjorde det!
Och allt folket sade: "Amen, amen."

jag gjorde det,
beslutsam,
lakanet rykande rött
blod på mitt bröst,

jag gjorde det
och allt folket sade: "amen, amen"
allt folket sade: "amen, amen."
allt folket sade: "amen, amen"

II

Jag också.

jag är Artemisia Gentileschi
jag har varit med
jag också
rätten var inte på min sida,
inte samhället

Efter tre minuter var han borta
tillfredsställd.
Jag är kvar.
Mitt liv fortsätter.

Andra kvinnor,
som misshandlas, utsätts för våld,
i hemmet, i förvärvslivet,
som tigger, svälter,
missbrukar, utnyttjas
säger:

När inget annat återstår
inget annat
än list och svärdet –
låt då våldet vända åter.
Om inte hans tanke givits makten
låt hjärnan skiljas från våldets hjärta.

förrådd:
han ryckte åt sig
mina verktyg,
pensel, palett,
skar sönder
tog med våld mitt liv
för sitt behov

Jag har också varit med.
Berättar för er som ser.
Jag också.